

श्रीः

श्रीमते निगमान्तमहादेशिकाय नमः
श्रीमान् वेङ्कटनाथार्यः कवितार्किककेसरी।
वेदान्ताचार्यवर्यो मे सन्निधत्तां सदा हृदि॥

श्री मेल्पत्तूर् नारायणभट्टतिरि विरचितम्

॥ श्रीमन्नारायणीयम् ॥

दशक - ६२

This document has been prepared by*

Sunder Kidambi

with the blessings of

श्री रङ्गरामानुज महादेशिकन्

His Holiness *śrīmad āṇḍavan* of *śrīraṅgam*

*This was typeset using L^AT_EX and the Wikner font.

श्रीः
श्रीमते कृष्णाय परब्रह्मणे नमः
श्रीमते रामानुजाय नमः

॥ श्रीमन्नारायणीयम् ॥

दशक - ६२

इन्द्रयागविधातवर्णनम्

कदाचिद्गोपालान् विहितमखसम्भारविभवान्
निरिक्ष्य त्वं शौरे मघवमदमुद्भृंसितुमनाः।
विज्ञानन्नप्येतान् विनयमृदु नन्दादिपशुपा-
नपृच्छः को वाऽयं जनक भवतामुद्यम इति ॥ १ ॥

बभाषे नन्दस्त्वां सुत ननु विधेयो मघवतो
मखो वर्षे वर्षे सुखयति स वर्षेण पृथिवीम्।
नृणां वर्षायत्तं निखिलमुपजीव्यं महितले
विशेषादस्माकं तृणसलिलजीव्या हि पशवः ॥ २ ॥

इति श्रुत्वा वाचं पितुरयि भवानाह सरसं
धिगेतन्नो सत्यं मघवजनिता वृष्टिरिति यत्।
अदृष्टं जीवानां सृजति खलु वृष्टिं समुचितां
महारण्ये वृक्षाः किमिव बलिमिन्द्राय ददते ॥ ३ ॥

इदं तावत् सत्यं यदिह पशवो नः कुलधनं
तदाजीव्यायासौ बलिरचलभर्त्रे समुचितः।
सुरेभ्योऽप्युत्कृष्टा ननु धरणिदेवाः क्षितितले
ततस्तेऽप्याराध्या इति जगदिथ त्वं निजजनान् ॥ ४ ॥

भवद्वाचं श्रुत्वा बहुमतियुतास्तेऽपि पशुपाः
द्विजेन्द्रानर्चन्तो बलिमददुरुच्यैः क्षितिभृते।
व्यधुः प्रादक्षिण्यं सुभृशमनमन्नादरयुता-
स्त्वमादशैलात्मा बलिमखिलमाभीरपुरतः ॥ ५ ॥

अवोचश्चैवं तान् किमिह वितथं मे निगदितं
 गिरीन्द्रो नन्वेष स्वबलिमुपभुङ्क्ते स्ववपुषा।
 अयं गोत्रो गोत्रद्विषि च कुपिते रक्षितुमलं
 समस्तानित्युक्ता जहृषुरखिला गोकुलजुषः ॥ ६ ॥

परिप्रीता याताः खलु भवदुपेता व्रजजुषो
 व्रजं यावत्तावन्निजमखविभङ्गं निशमयन्।
 भवन्तं जानन्नप्यधिकरजसाऽऽक्रान्तहृदयो
 न सेहे देवेन्द्रस्त्वदुपरचितात्मोन्नतिरपि ॥ ७ ॥

मनुष्यत्वं यातो मधुभिदपि देवेष्वविनयं
 विधत्ते चेन्नष्टस्त्रिदशसदसां कोऽपि महिमा।
 ततश्च ध्वंसिष्ये पशुपहतकस्य श्रियमिति
 प्रवृत्तस्त्वां जेतुं स किल मघवा दुर्मदनिधिः ॥ ८ ॥

त्वदावासं हन्तुं प्रलयजलदानम्बरभुवि
 प्रहिण्वन् बिभ्राणः कुलिशमयमभ्रेभगमनः।
 प्रतस्थेऽन्यैरन्तर्दहनमरुदादौर्विहसितो
 भवन्माया नैव त्रिभुवनपते मोहयति कम् ॥ ९ ॥

सुरेन्द्रः क्रुद्धश्चेत् द्विजकरुणया शैलकृपयाऽ-
 प्यनातङ्कोऽस्माकं नियत इति विश्वास्य पशुपान्।
 अहो किन्नायातो गिरिभिदिति सञ्चिन्त्य निवसन्
 मरुद्गहाधीश प्रणुद मुरवैरिन् मम गदान् ॥ १० ॥
